

[Maisted]

de, der repræsenteres i forhandlinger af den anden supermagt, USSR.

Når man taler om atomfri zoner i Europa, gør man efter min opfattelse noget ganske fundamentalt; man svækker USAs forhandlingsposition, men man bidrager også til alle fredselkende menneskers opfattelse af, hvad man kan opnå af fred, man bidrager med en falsk løsning, for det er jo aldrig nogen sinde set i verdenshistorien, at man kunne indgå en såkaldt ikke-angrebspakt med nogen. Når man opretter atomfrie zoner i Europa, så tror de fleste mennesker, at disse atomfrie zoner vil være friholdt for et atomangreb i tilfælde af en krig. Dette er jo overhovedet ikke tilfældet, for selvfølgelig reducerer det ikke atomarsenalet, hverken i Øst eller i Vest, at man finder på den slags ting. Men det, man gør, er, at man inviterer de kommunistiske lande til at foretage et eventyrtogt. Man opfordrer dem jo ligefrem til at sige: skal vi prøve at besætte den del af den frie verden, som nu har fået indført atomfrie zoner? Tilsyneladende kan vi gøre det uden risiko; vi må forvente, at USA, som er blevet svækket i deres forhandlingsposition, ikke mere har tillid til disse nationer og derfor vil se på en invasion med konventionelle styrker i Vesteuropa, uden at de vil foretage sig noget; de føler ikke, at de har opbakning til, at de har grund til at risikere en atomkrig, der kunne ramme deres eget land.

Det er alt, hvad man vil kunne opnå, hvis man følger en sådan strategi. Jeg føler, at det er godt i tråd med den øvrige politiske linje, de socialistiske partier har anlagt i folketinget. Det er et angreb på den frie verden, det er et angreb på et Danmark, der burde forsvare den personlige frihed, der burde forsvare grundloven, der burde forsvare det enkelte menneskes ret til at tænke frit i dette land. Man ønsker såkaldte kollektive, solidariske løsninger, som kun kan opnås ved, at man tilsidesætter fundamentale borgerrettigheder i dette land.

Det er derfor, den økonomiske diskussion er trængt noget i baggrunden ved denne afslutningsdebat, idet der intet alternativ er fra partier, der har en sådan holdning til det demokratiske samfund. Der er intet alternativ, heller ikke økonomisk, fra det største parti her i landet; de har intet fremlagt, der kunne begrunde, at de skulle være i stand til at løse problemet med arbejdsløsheden, afskaffe be-

talingsbalanceunderskuddet eller nedsætte underskuddet på de offentlige budgetter. Der er intet begrundet. Det eneste, vi kender til deres såkaldte reformer, er yderligere offentlige udgifter. Det kender vi jo fra dengang, de gav op. Man må jo huske på, at den socialdemokratiske regering gav op i efteråret 1982. Der var ingen, der tvang dem til at gå, de gav frivilligt op, fordi de var ude af stand til at løse landets økonomiske problemer. De har så ringe en parlamentarisk opbakning, og de er ude af stand til at løse fundamentale problemer i det her samfund, så de har altså følt sig foranlediget til at bruge antiparlamentariske midler. Det er det, vi kan vente os fra den fløj her i folketinget, når vi når frem til overenskomsterne i 1985; så får vi en massiv bekæmpelse af den siddende regering med antiparlamentariske midler. De skal nok vide at gå ud og stoppe samfundet, fordi de ingen løsninger har her i folketinget. Det er sørgeligt, at det er kommet så vidt med landets største parti.

De frie demokrater går som sagt ind for den personlige frihed, vi går ind for grundloven, vi går ind for et frit samfund, og vi vil være med til at bekæmpe de socialistiske tiltag, som viser sig her i folketinget.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Breckmann (Fær.):

Fire måneder er gået, siden systemskiftet indtraf her i folketinget i forholdet Færøerne-Danmark, og der er en anledning til at tage bestik.

Forventningerne til virkemulighederne var små, idet folketinget i mine landsmænds bevidsthed er lagtinget underordnet som politisk forum. Dog var jeg opsat på at repræsentere den nye frisindede holdning på Færøerne, at give udtryk for det ideologiske strømskifte, som er blevet båret af den nye generation overalt i Vesten, idet marxisterne med deres tvangsforestillinger er ved at lide samme skæbne her som deres åndelige slægtninge øst for det store ideologiske vandskel, jerntæppet. De er løbet tør for ideologisk fornyelse, de har lidt moralsk skibbrud, de